

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07032026>

Cultural records in the works of C. M. Muthu

K. Kowsalya^{1*}, Dr. V.Karthik²,

¹Research Scholar, Register No: 2325060013 Tamil Department, Annamalai University, Annamalai Nagar- 608 002.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-7181-1077>.

²Assistant Professor, Tamil Department, Annamalai University, Annamalai Nagar- 608 002.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-8317-8235>

*Correspondence: kowsalyasanthiya801@gmail.com.

Article Info

Received on 26-Feb-2026, Revised on 27-Feb-2026, Accepted on 10-Mar-2026, Published on 20-Mar-2026

ABSTRACT

The lives of the people are also intertwined with their artistic works. The short stories of the writer C. M. Muthu can be classified as documents of the Tamil society. His stories are stories of a type that cannot be written without seeing the events happening before our eyes. He describes the original lifestyle of the villages, the customs and beliefs of the people, etc. Most of C. M. Muthu's short stories are written in a way that documents the lives of the people of the integrated Thanjavur district without being too down to earth. It is no exaggeration to say that the world he knew was the world in which he wrote his stories, leaving no room for images or imagination, and the words that really tremble. It is noteworthy that C. M. Muthu is one of the most important people like Jayakanthan S. Samudram, who gave Tamil life to the naturalistic literary perspective classified by Emil Solo.

KEYWORDS: Folklore, beliefs, customs.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

சி. எம். முத்துவின் படைப்புகளில் பண்பாட்டு பதிவுகள்

¹க. கௌசல்யா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

சுழல் எண்சுழல் எண்: 2325060013, தமிழியல்துறை,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்- 608 002.

²முனைவர் வை. கார்த்திக், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழியல்துறை, அண்ணாமலைப்

பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்- 608 002.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மக்களும் அவர்களது வாழ்வியலும் பிண்ணிப்பிணைந்த கலைப்படைப்புகளாகின்றன. அந்த வகையின் எழுத்தாளர் சி. எம். முத்துவின் சிறுகதைகள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆவண எழுத்துகள் என வகைப்படுத்தலாம். இவரது கதைகள் கண்ணெதிரே நடக்கும் நிகழ்வுகளைப் பார்த்து எழுதவாய்ப்பில்லாத வகையைச் சார்ந்த கதைகள் அவை. கிராமங்களின் அசலான வாழ்க்கை முறை பழக்க வழக்கங்கள், மக்களிடம் காணப்படுகின்ற நம்பிக்கைகள் போன்றவைகளை எடுத்துரைக்கிறார். சி. எம். முத்துவின் சிறுகதைகளில் பெரும்பான்மையானவைகளில் மண்மனம் கமழ்வதோடன்றி ஒருங்கிணைந்த தஞ்சை மாவட்ட மக்களின் வாழ்வியலை ஆவணப்படுத்தப்படும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவர் அறிந்த உலகமே அவர் கதைகளில் சித்திரங்கள் கற்பனை சாயல்களுக்கு சிறிதும் இடம் கொடுக்காத அவ்வெழுத்துகள் உண்மையில் நடுக்கத்தில் இருப்பவைகள் என்று சொன்னால் அதில் மிகைஇல்லை. எமிலிஸோலோ வகைப்படுத்திய நேச்சுருளிச இலக்கிய கண்ணோட்டத்திற்கு தமிழ் உயிர் கொடுத்த ஜெயகாந்தன் சு. சமுத்திரம் போன்றவர்களில் சி.எம்.முத்து மிக முக்கியமானவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குறிப்புச் சொற்கள்

நாட்டுப்புறக் கூறுகள், நம்பிக்கை, பழக்க வழக்கம்.

முன்னுரை

சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பான கலைகளாலும் இலக்கியங்களாலும் சமுதாய நடத்தைகளைப் பண்படுத்தி பண்பாட்டைக் கட்டமைக்கப்படுகின்றன எனலாம். இங்ஙனம் பழக்கவழக்கங்களையும் இறுகிய நிலையிலுள்ள பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் படைப்பாளர்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றனர். அதனைக் கண்டுணரும் மக்கள் தங்களுக்கான பண்பாட்டு மரபுகளை வாழ்க்கையில் பின்பற்றுகின்றனர். சுருக்கமாகக் கூறினால் படைப்புகள் சமூகத்திலிருந்து உருவாகி சமூகத்தை விமர்சிக்கின்றன அல்லது வழி நடத்துகின்றன எனலாம். சமூகத்தைக் கவனிக்கும் ஒவ்வொரு படைப்பாளனும் தனது படைப்புகளின் வழிப் பண்பாட்டைக் கட்டமைப்பதும் பண்பாட்டை அடையாளப்படுத்தி வலியுறுத்துவதுமாக பணிகளைச் செய்து

கொண்டிருக்கின்றான். அந்த வகையில் கிராமங்களின் வாழ்வியலைக் கருதுவதாகக் கொண்டு நாவல்கள், சிறுகதைகள் எழுதியவரே சி. எம். முத்து தனது கிராமங்களில் காணப்படும் பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் படைப்புகளின் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதன்வழி கிராமங்கள் அடைந்த மாற்றங்கள் கண்டுணர்ந்துள்ளார்.

பண்பாடு

மனித இனம் விலங்கினத்திலிருந்து தோன்றி தன்னை விலங்கினத்திலிருந்து வேறுபடுத்திக் கொள்வதற்கான முயற்சியே பண்பாட்டின் அடிப்படையாக அமைந்தது என்பர். அங்ஙனம் மனித இனம் தொடர்ந்த பழக்கங்கள் வழக்கங்கள், வழக்கங்களாக மாறி பண்பாடாக வளர்ச்சியடைந்தது. அதாவது தன்னுடைய பகுத்தறிவால் தன்னை விலங்கிடமிருந்து வேறுபடுத்தி கொண்ட மனிதன் பகுத்தறிவால் படிப்படியாக வளர்ந்துக் கொண்டதே பண்பாடாகும். எனவே பண்பாடு என்பது தனிமனித முயற்சியல்ல கூட்டு முயற்சியாகும். ஒரு சமுதாயத்தின் எண்ணங்கள் நடத்தைகள், செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றின் ஒட்டு மொத்த இயக்கமே பண்பாடாகும்

மக்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகக் குழுவாகச் சேர்ந்து நடந்த நடத்தை முறைகளும் பழக்கங்களும் மரபுகளும் சேர்ந்த ஒரு தொகுதியே பண்பாடு ஆகும். பண்பைப் பக்குவப்படுத்துவது பண்பாடாகும். பண்பாடு என்பதற்கு,

தமிழர் பண்பாடு என்றால் தமிழ் மக்களுக்கே திருந்திய மனப்பான்மை என்று பொருள்பட வேண்டும் என்று பண்பாட்டிற்கு வையாபுரிப்பிள்ளை விளக்கமளித்துள்ளார். (தா. எ. ஐசக் சாமுவேல்நாயகம், பண்ணோக்கு

பார்வையில் தமிழ் செம்மொழி, ப. 24)

என்று சாமுவேல் எடுத்துரைத்துள்ளார். தேவநேய பாவாணர் என்பவர்

பண்படுவது பண்பாடு, பண்படுதல் சீர்படுதல் அல்லது திருந்துதல் திருந்திய நிலத்தைத் திருந்திய பண்பட்ட அல்லது பண்படுத்தப்பட்ட நிலமென்றும் திருந்திய தமிழைப் பண்பட்ட செந்தமிழ் என்றும் திருந்திய உள்ளத்தைப் பண்பட்டவுள்ள மென்றும் சொல்வது வழக்கம் (ஞ. தேவநேயப் பாவாணர்,

நாகரிகமும் பண்பாடும், பக். 6-7)

எனப் பண்படுதல் என்பது தான் பண்பாடு என வழங்கப் படுவதாகக் கூறியுள்ளமை இங்கு நினையத்தக்கது. பண்பாடு என்பது பண்பட்ட பக்குவப்பட்ட சீரான நேரிய வழியில் செல்லும் ஒழுக்கமாகும்.

பண்பாட்டு சொல் - விளக்கம்

தமிழில் வழங்கப்பட்டும் வரும் பண்பு, பண்பாடு ஆகிய சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று தெடர்புடையனவாகும். இவற்றும் பண்பாடு என்ற சொல் சங்க இலக்கியத்தில் பிற்காலத்தில் தோன்றிய பக்தி இலக்கியங்களிலும் காணப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சென்னை பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதியில் பண், பண்பு, பண்பாடு ஆகிய சொற்களுக்கு விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. இரசிகமணி, டி.கே.சி தான் பண்பாடு என்னும் சொல்லை முதல் முதலில் (1937) கையாண்டதாக வையாபுரிப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார் மேலும்

பண்பு + பாடு – பண்பாடு

பண் + பாடு – பண்பாடு

என்று அறிஞர் பண்பாடு என்ற சொல்லின் வரவைக் குறிப்பிடுகிறார். செ. வைத்தியலிங்கம் என்பார்,

பண்பாடு என்பது பொதுவாக நாகரிகத்தில் அடங்கியதாகும்
காலப்போக்கில் மக்கள் தம் வளர்ச்சியின் மனநல ஆக்கமே பண்பாடாகப் பெயர்
பெறுகின்றது (செ. வைத்தியலிங்கம், தமிழ்ப் பண்டு வரலாறும், ப. 1)

எனப் பண்பாடு குறித்து விளக்கம் தந்துள்ளார் மேலைநாட்டு அறிஞர்களும் பண்பாடு என்பதற்குப் பல விளக்கங்கள் தந்துள்ளனர்

பண்பாடு பற்றி மானுடவியலாளர்

1. பண்பாடு என்பது மக்களால் ஆக்கப்பெற்ற கருவி அந்த ஊடகத்தைக் கொண்டே மக்கள் தங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்கின்றார்.
2. பண்பாடு என்பது மக்கள் அனைவரும் கூட்டமாகச் சேர்ந்து செயல்படும்போது உண்டாகும் நடத்தை முறைகளின் சேர்மமாகும்.
3. பண்பாடு என்பது மனிதனின் உடல்சாராத தகவமைப்பு.
4. பண்பாடு என்பது மனிதனால் தோற்றிவிக்கப்பட்ட சுற்றுச் சூழல் இதில் பொருள் சாராப் பண்புகள் சட்டங்கள், நம்பிக்கைகள் முதலானவை அடங்கும்.
5. பண்பாடு என்பது மரபு வழியில் புரிந்து கொண்டுள்ளவை. பற்றிய ஓர் அமைப்பு.
6. என்று தரும் விளக்கம் நோக்கத்தக்கன.

இலக்கியங்களில் பண்பாடு என்றும் சொல்

இலக்கியங்களில் பண்பாடு என்னும் சொல் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளமையையும் இங்கு ஆராய்ந்தால் அச்சொல்லுக்கான விளக்கம் முழுமைபெறும் கட்டுப்படு என்ற சொல் கட்டுப்பாடு என்றாகிறது. அதுபோல் பண்பாடு என்னும் சொல் பண்பாடு என்பதாக மாறியுள்ளதை

இலக்கியங்களின் வழி அறிய முடிகின்றது. தொல்காப்பியத்தில் பண்பு என்னும் சொல் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனை,

இசையினும் குறிப்பினும் பண்பினும் தோற்றி (தொல். சொல். உரியியல், நூ. 1)

என்னும் நூற்பா வழி அறியலாம். சங்க இலக்கியங்களாக கலித்தொகையில் பிறர் இயல்பை அறிந்து நடக்கும் நற்குணம் என்னும் பொருளில் பண்பு என்னும் சொல்

பண்பெனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகல் (கலித்தொகை, பா, 339)

என்று கையாளப்பட்டுள்ளது. நற்றிணை மேற்கண்ட கலித்தொகை பாடலின் பொருளைத் தருமாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வள்ளுவர்,

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்

மண்புக்கு மாய்வது மன். (குறள், 996)

எனவும்,

அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்

மக்கட்பண் பில்லா தவர். (குறள். 997)

பண்பு எனனும் சொல்லைப் பண்புபடுத்தியுள்ளார். இதற்கு விளக்கம் சொல் பரிமேலழகர்

பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லார் இயல்புகளும்

அறிந்தொத்து ஒழுகுதல் (பரிமேலழகர் உரை, திருக்குறள். ப. 345)

எனச் சான்றோருக்கான நற்பண்புகளைக் கூறுகின்றார். மேலும் வள்ளுவர், சான்றோர், பெருத்தகையான், நயனுடையான் போன்ற சொற்களையும் பண்பு என்னும் பொருளையொட்டியே கையாண்டுள்ளார் எனலாம். பண்பு என்னும் சொல் நாகரிகம் என்னும் பொருளிலும் நற்றிணையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை

முந்தை இருந்து நட்போர் கொடுப்பின்

நஞ்சும் உண்பர் நனிநாகரிகர் (நற்றிணை, பா. 335)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க

நாகரிகம் வேண்டு பவர்” (குறள். 580)

என்ற குறளில் கையாண்டுள்ளார். இதனால் பண்பாடு என்பது மக்களின் உள்ளத்து இயல்பையும் நாகரிகம் என்பது அவர்களின் புறத்தோற்றத்தின் இயல்பையும் விளக்குவதாக அமையும் எனலாம். சி. எம். முத்து படைப்புகளில் பண்பாட்டுக் கூறுகள்

இலக்கியங்கள் பேசுகின்ற நில மக்களின் மரபு, நாகரிகம், தொழில்கள் வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற பண்பாடு அவர்களின் பேச்சு வழக்குப் போன்றனவே வட்டாரத்திற்குரிய சிக்கல்கள்

மற்றும் உண்மைத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் கருவிகளாக இருக்கின்றன. ஏழுத்தாளர் சமூகத்தை உற்றுநோக்கி பல்வேறு பொருண்மைகளைத் தன்னுள் வைத்திருந்தாலும் அவற்றை சிறப்பான வகையில் வெளிப்படுத்தச் சில வழிமுறைகளையும் அணுகுமுறைகளையும் கைக்கொள்கின்றான். அந்த வகையில் குறிப்பிட்ட வட்டாரத் தன்மைகள் கொண்ட படைப்புகளைப் படைக்கும் எழுத்தாளன் அவ்வட்டாரம் குறித்த முதிர்ந்த அறிவும் ஈடுபாடும் உற்று நோக்கும் திறனும் கொண்டவராக இருப்பார் இரா. தண்டாயுதம் என்பார்.

வட்டார நாவலைப் படைக்கும் ஆசிரியன் அவ்வாட்டாரத்தின் வரலாறு, அதன் மக்கள், அவர்களைப் பாதிக்கும் சிக்கல்கள், அவர்களது சிந்தனைப் போக்குகள் ஆகியவற்றை நன்கு அறிந்திருக்கவேண்டும். இவையனைத்திற்கும் வல்லவனாகவும் இருக்க வேண்டும் (இரா. தண்டாயுதம், நாவல் வளம், ப. 203)

என்று கூறுவது நோக்கத்தக்கது. அவரின் கூற்றினை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக சி. எம். முத்து தஞ்சை வட்டார மக்களின் வாழ்க்கை முறையினை நன்கு உற்ற நோக்கி அறிந்து தனது படைப்புகளில் பதிவு செய்துள்ளார்.

தஞ்சை வட்டாரத்திற்குரிய மண்ணின் தன்மை, தட்ப வெப்பம், அங்கு நிலவி வரும் வாழ்வியல் முறைகள் சமூக கட்டமைப்புகள் பெண்கள் குறித்தான சிந்தனைகள், மதிப்பீடுகள், பழக்க வழக்கங்கள், பேச்சு வழக்குகள், பண்பாடு நாகரீகம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் படைப்புகளை படைத்துள்ளார்.

தெய்வ வழிபாடு

இயற்கையின் ஆற்றலைக் கண்டு அஞ்சிய மனிதன் வழிபடுவதன் மூலம் அதன் சீற்றத்திற்கு ஆளாகாமல் இருக்கலாம் என்று நம்பினான். அதன் அடிப்படையில் தான் தெய்வ வழிபாடுகளும் அது குறித்த நம்பிக்கைகளும் தோன்றினவெனலாம். அச்ச உணர்வின் காரணமாக நம்பிக்கைகள் தோன்றினன என்றாலும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்களை உணராத நேரத்தில் வாழ்வில் ஏற்படும் சில நிகழ்வுகளுக்கும் காரணம் கற்பிக்க இயலாத போதும் மனிதன் சிலவற்றைப் படைக்கக் காரணம் கற்பித்துக் கொள்கின்றான். இதனால் காலந்தோறும் தெய்வங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் உலகில் பல்கி பெருகின. நநம்பிக்கை என்பது வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம் தொடங்கி இன்றும் வரை மனித சமுதாய வாழ்கின்ற இடமெல்லாம் மனித வாழ்வியலோடு மிகவும் வேரூன்றியுள்ளது.

தெய்வ நம்பிக்கை உச்சத்துப் போய்விட்டால் வயது தோன்றாது, தெய்வத்தின் கருணை நம்மைப் பாதுகாக்கிறது

தெய்வ நம்பிக்கை மிகமிக முக்கியம் என்று பண்பாட்டுச் செய்திகளாக சு.சக்திவேல் கூறுகின்றார்.

சி. எம். முத்து ஏழு முனிக்கு இளைய முனி, பாம்பு புத்து ஆயிரங்கண்ணுடையாள் ஆகிய சிறுகதைவாயிலாக தெய்வ நம்பிக்கையை சொல்லிவிட்டு செல்கிறார்.

ஏழு முனிக்கு இளைய முனி

இக்கதையின் கதாபாத்தரமான மாரிமுத்து அவர்கள் குலதெய்வத்திற்கு ஆடு ஒன்று நேர்ந்து விடுகிறான்,

ஏழு முனி இளைய முனி அவர்கள் நினைக்கிற மாதிரி சாதாரண தெய்வமில்லை (சி. எம். முத்துவின் தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதை, ப. 249)

மாரிமுத்து கோயிலுக்கு செல்லும்போது அந்த பூசாரியிடம் திருநிறை வாங்கிப் பூசிக்கொண்டு வாக்குக் கொடுத்துவிட்டு வந்தான் வீட்டிற்கு வாந்தாலும் வீட்டில் ஒரு ஆட்டுக்குட்டி வாங்கிவிட்டான். அந்த குட்டியின் மீது மாரிமுத்துவின் மகன் மிகவும் ஆசைப்படுகிறான். ஆதனையாருக்கு தர மறுக்கிறான்.

இது ஆட்டுக்குட்டியில்ல..... முனியய்யா குட்டி (மேலது., ப. 250)

என்றார் மாரிமுத்து.

இன்றளவு குலதெய்வ வழிபாடுகள் கிராமப் புறங்களில் நிலவி வருகிறது. குலதெய்வங்களுக்கு ஆடுகளை பலியிடுவதும் சொந்தப்பந்தங்கள் சேர்ந்துக் கோயிலுக்கு செல்வது போன்ற செயல்கள் இன்றைய காலக்கட்டத்திலும் கிராமப் புறங்களில் நிலவி வருகிறது. இதனை பறைசாற்றும் விதமாக சி. எம். முத்து தன்னுடைய படைப்பின வாயிலாக குலதெய்வ வழிபாடுகளை கூறிப்பிடுகிறார்.

பாம்புப் புத்து

கிராமப் புறங்களில் பாம்புப் புத்துக்கு பூஜை செய்வது அதற்கு சாவக்கோழி அறுப்பது, பால் வைப்பது, முட்டை வைப்பது போன்ற செயல்களை செய்து நாகம்மாவாக வழிபட்டு வருகின்றன. அப்போது குப்பன் என்றவன் பாம்பினை வழிபாடும்போது அதனை கல்லால் அடித்துவிட்டான் உடனே குருநாதனும் அவர் மனைவியும்

ஏண்டா பாம்ப அடிச்ச கரவம் கட்;டிக்கிட்டா என்னாப் பண்ணுவன்னு சத்தம் போடுறதோட சாமிப் பாம்ப அடிக்கலாமாடன்னு சண்டைக்கு போயிடுவாங்க (மேலது., ப. 329)

ஒரு நாள் மழைப் பெய்ந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது இருட்டு சாமநேரம் அப்போது, குருநாதன் மனைவி வெளியே சென்று பார்த்தால் அங்கு மிகப்பெரிய கருநாக பாம்பு

இப்ப நெனச்சலுமுள்ள மயிரெல்லாம் சிலுத்துக்குது (மேலது., ப. 330)

ஆந்தப் பாம்பை தன் கணவன் அடித்துவிட்டான்,

அடிப்பட்ட பாம்பு மீண்டும் வரும் (மேலது., ப. 330)

என நினைத்தனார்.

அப்போது குருநாதன் பாம்புக் கடித்து வாயில நொற தள்ள வேர ஆரம்பிச்சிருச்சி உடனே வைத்தியரை அழைத்து வந்து பார்த்தனார். குருநாதன் பிழைத்துக் கொண்டான்

இத சாமியோட கொறதானனு முடிவெடுதது புட்டான் உடனே தாயி உசுருக்கு அடிப்படின்னு வுட்டுறன் மைசார வேண்டிக்கிட்டான் (மேலது., 331)

ஆயரம் கண்ணுடையாள்

அம்மை என்ற நோய் தெய்வத்தின் சினத்தால் வருவதாக நம்பப்படுகிறது. இந்த சமயத்தைச் சேர்ந்த நாட்டுப்புற மக்கள் மாரியம்மன் என்ற தெய்வத்தின் சினத்தால் அம்மை நோய் உண்டாவதாக கூறுகின்றனர். இந்நோயை நீக்குவதற்குத் தெய்வத்தின் சினத்தைத் தணிக்க வேண்டும் என்று கருதி அதற்கு சில சடங்குகளும் வழிபாடும் செய்கின்றனர். இக்கதையில் ஆசிரியரான சி. எம், முத்து அவர்கள் செங்கமலத்து மகனுக்கு அம்மை நோய் வாய்ப்பட்டு இருப்பான் பள்ளியில் அம்மை தடுப்பூசிப் போடப்பட்ட அன்று அவன் தடுப்பூசிக்கு பயந்து பள்ளிக்கு செல்லவில்லை. செங்கமலம் மகனுக்கு இரண்டு நாட்களாக உடல்நிலை சரியில்லை. என்னவென்று பார்த்தால் அவனுக்கு அம்மை போட்டு இருந்தது. அம்மை என்பது ஒரு நோய் என்று நினைக்காமல் மரியாயி வந்துருக்கா என்றாள்.

ஆத்தா மரியாயி எமபுட்டு ஆசையோட ஓம் புள்ளைகிட்ட வந்துருக்கா (மேலது., ப. 459)

என்றாள் பக்கத்து வீட்டில் உள்ளவர்கள்

ரெண்டு நாளு புள்ளை மேல வெளையாடிபுட்டு வந்தவளி தானாப் போயிருவா சக்தியுள்ள மவமாயி (மேலது., ப. 460)

என்றாள். அம்மை வந்தாள் வீட்டில் பாயில் படுக்கக் கூடாது கடுவு தாளிதம் பண்ணிப்புடாத ஆத்தா கோயிலு ரெண்டு வேளையும் குளூர தண்ணி ஊத்திட்டு வரணும், தீட்டும் தொடங்கு இல்லாமல் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். அறிவியல் வளர்ச்சியடைந்தாலும் மக்களிடையே இதுப்போன்ற நம்பிக்கைகள் தெய்வ வழிபாடுகள் இன்றளவு மக்களிடையே நிலவி வருகிறது.

நம்பிக்கைகள்

நம்பிக்கை என்பது ஓர் உளவியல் சார்ந்த விடயமாகும். ஒருவர் அல்லது ஓரமைப்பு,

ஒன்றின் மீது அல்லது ஒருவரின் மீது வைக்கும் மிகுந்த பற்று அல்லது கூடிய விருப்புப் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் அதனை உண்மை என நம்புவதை நம்பிக்கை என்பர் நாட்டுப்புற மக்களாலேயே உருவாக்கப்பட்டும் ஒரு தலைமுறையினரிடம் இருந்து அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கடத்தப்பட்டு வருகின்றன. நம்பிக்கை என்பதற்கு விசுவாசம், ஆணை, நம்பியொப்புவிக்கப்பட்டது, உண்மை, சத்தியம், நித்தியம், நிசம், உறுதிப்பாடு என்றும் மதுரைத் தமிழ் பேரகராதி விளக்கம் தருகின்றது. மற்றொரு அகராதி, விருப்பம், நாவல், ஏற்று, நகை, ஆசை, அருச்சகம், நம்பென்னேவல் என்ற பொருள் உரைக்கின்றது. தொல்காப்பியத்தில்

நம்பும் மேவும் நசையாகும்மே (தொ. சொல். நூ. 329)

என்ற நூற்பாவில் நம்பு எனும் சொல்லாட்சியைக் காண முடிகிறது. நம்பு என்ற சொல்லிற்கு நகை (அல்லது) விருப்பம் என்னும் பொருளைத் தருகின்றது.

சேரியம் பெண்டிர் சிறுசொல் நம்பிச்

சுருவான் போல நோக்கும் (நற்றிணை, பா. 327)

என்னும் பாடல் வரிகளில் 'நம்புதல்' என்ற சொல்லாட்சி நம்பிக்கை என்னும் பொருளில் வந்துள்ளதையும் ஒப்பு நோக்கலாம். மேற்கண்ட செய்திகளால் 'நம்பு' என்ற சொல் தொடக்கத்தில் விருப்பம் என்ற பொருளிலும் பின்னர் நம்பிக்கை என்ற பொருளிலும் வழங்கப் பட்டுள்ளதை அறியலாம். இப்பொழுது நம்பிக்கை என்ற பொருளே வழக்கில் உள்ளது. (மீநடநைக) என்ற நம்பிக்கையே நாட்டுப்புறமக்களிடம் வேரூன்றிக் காணப்படுகிறது. இந்நம்பிக்கைகளுக்கு பின்னால் ஏதேனும் ஒரு வலுவான உளவியல் காரணம் இருப்பதையும் நாம் அறியமுடியும்.

நம்பிக்கைகள் மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு அம்மக்கள் சமுதாயத்தால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மனிதனின் தன்னல உணர்வும் சமுதாய உணர்வுமே நம்பிக்கைகளை வளர்த்து வருகின்றது. சமுதாய உணர்வுமே நம்பிக்கைகளை வளர்ந்து வருகின்றன. நம்பிக்கைகள் காலம் காலமாகத் தொடர்ந்து வரக் காண்கிறோம். (சங்கர சிவம், மக்களின் பழக்க வழக்கங்களும் மூட

நம்பிக்கைகளும், ப. 111)

என்னும் கருத்து இங்கு நினையத்தக்கது நாட்டுப்புறம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் பலவற்றை சி. எம். முத்து தனது படைப்பான சொப்பணம் சிறுகதையில் பேசியுள்ளார்.

சொப்பணம்

சொப்பணம் என்னும் சிறுகதையின் வாயிலாக கனவில் குடிசை சீப்பீடித்து எரிந்தால் அந்த ஊரில் உள்ள ஒருபெண் வயதுக்கு வரப்போகிறாள் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே

காணப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது.

அதுபோல் இக்கதையின் கதாபாத்திரமான ராமு ஒரு கனவு காண்கிறான்
குடிசை தீப்பீடித்து எரிவது போன்று அதுபோல ஒருப்பெண் வயதுக்கு
வருகிறாள் (சி. எம். முத்து தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதை, ப. 96)

இதுபோன்று சொப்பணம் நம்பிக்கையாக மக்களிடையே நிலவி வருவதை தன்கதையின்
வாயிலாக எடுத்துரைக்கிறார்.

சோதிடம்

மனித வாழ்க்கையை விண்ணிலுள்ள கோள்கள் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அவற்றின்
இயக்கத்துக்கு ஏற்பவே மனிதனது பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும்
நடைபெறுகின்றன. இந்தக் கோள்களின் இயக்கத்தைச் சோதிடம் விவரிக்கின்றது என்று சிலர்
நம்புகின்றனர்.

மனம் கலங்கி வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களுக்கு இலக்காகி அவதிப்படுவோர்
எதிர்காலத்தில் தாங்கள் நிம்மதியாக வாழ வழி உண்டா என அறியச்
சோதிடர்களை நாடுகிறார்கள்

என்னும் மேற்கோள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது சோதிடம் பார்க்கும் பழக்கம் நாட்டுப்புறங்களிலும்
நகர்புறங்களிலும் இன்றும் உள்ளது. பிறந்த நேரத்தை வைத்து வருங்காலத்தைக் கணிப்பது
திருமணம் செய்யும் ஆணுக்கு பெண்ணுக்கும் பொருத்தம் பார்ப்பது நல்ல நேரத்தைக் கணிப்பது
எனச் சோதிடங்களில் பல உள்ளன.

ஜாதகம்

ஜாதகம் என்னும் சிறுகதை வாயிலாக ராஜாங்கம் கஸ்தூரி ஆகிய இருவருக்கும்
திருமுணம் நடத்தி வைப்பதாக சொல்லிவிட்டு இருவர் மனதில் ஆசையை கட்டிக்கொண்டு விட்டு
பின்பு ஜாதகம் சரியில்லையென சொல்லி ராஜாங்கம் அப்பா சொல்லி இருவருக்கு திருமணம்
செய்து வைக்க மாட்டார். இதனால் அவர்கள் இருவரும் பிரிந்து விடுவார்கள், உடனே வாசு
இடங்காப் பிறந்தாரின் மனதில் ஒரு ஆசை வந்தது. தன்னுடைய பெண்ணை எப்படியாவது
ராஜாங்கத்திற்கு திருமணம் செய்து வைத்துவிடவேண்டுமென்ற ஆசைப்பாட்டான. இந்த சமயம்
பார்த்து தன்னுடைய மகளை எப்படியாவது ராஜாங்கத்திற்கு திருமணம் செய்ய வேண்டும் என
நினைத்தான். வாசு இடங்காப்பிறந்தார் மகளுக்கு மூல நட்சத்திரம் எனவே மூலநட்சத்திரம் உள்ள
ஒருபெண்ணோ இல்லை ஆணோ மூலநட்சத்திரம் உள்ள ஒருவரை தான் திருமணம் செய்து கொள்ள
வேண்டும் என்று ஜாதகம் கூறுகிறது.

என்னமோ அவர் ஜாதகப்படி போற இடத்தில் ஆயி அப்னை கொன்று
போட்டுவிடுவாளாம் (சி. எம். முத்து தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதை, ப. 332)

என்றார் வைத்தியர்.

இந்த பெண் மூலநட்சத்திரமாம் (ஜாதகம், ப. 323)

ஜோசியம் பார்க்க வந்தார்கள் ஜோசியார் சொன்னது. கேட்டுவிட்டு வீட்டுக்கு சென்றனர்.

பெண்ணுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் பொருத்தம் பாத்தாய்யா அஷ்டமத்தில் சனி
என்றும் பத்து பொருத்தத்தில் ரெண்டு பொருத்தம் கூட சரியாய்
அமையவில்லை (மேலது., ப. 323)

என்று ஜோசியர் கூறினார். உடனே மனங்கள் நொறுங்க ஜாதகத்தாலும் சோதியனாலும் மட்டும்
தானே வாய்க்கிறது. இன்றைய காலகட்டத்தில் ஜாதகம் ஜோசியத்தால் நிறையபேர் வாழ்க்கை
வீண்போகிறது என்பதை இக்கதையில் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

முடிவுரை

சி.எம். முத்து தனது படைப்புகளின் தஞ்சை மாவட்ட மக்களில் வாழ்வைப் பதிவு
செய்துள்ளார். தஞ்சை நில மக்களையும் அவர்கள் எதிர் கொள்ளும் சூழலையும் அம்மக்கள்
கொள்ளும் வேதனைகளையும் பதிவு செய்துள்ளார். இது மட்டுமல்ல தஞ்சை வட்டார மக்களின்
வாழ்க்கை முறைகளில் பண்பாடு சார்ந்த செய்திகளையும் அம்மக்களிடம் காணப்படும்
பழக்கவழக்கங்களும், கிராமப்புற மக்களிடம் காணப்படும் நம்பிக்கைகளும் ஆவணப்படுத்துகிறார்
துணைநூற் பட்டியல்

- [1]. ஐசக் சாமுவேல் நாயகம் த.ஏ பொன்னுலிங்கம், பன்னோக்குப் பார்வையில் தமிழ் செம்மொழி, குமரித்
தமிழ்ச் சங்கம், நாகர்கோயில்-01, 2010.
- [2]. சி.எம். முத்து, சி.எம். முத்துவின் தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகள், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், பாவை
பிரிண்டர்ஸ், முதற் பதிப்பு 2021.
- [3]. செ. வைத்தியலிங்கம், தமிழ்ப் பண்பாட்டும் வரலாறும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு,
அண்ணாமலை நகர்-02, 2008.
- [4]. சேனாவரையம் (உ.ஆ), தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம், கழக வெளியீடு சென்னை-01, 1997.
- [5]. தண்டாயுதம். இரா, நாவல் வளம், தமிழ் புத்தகலாயம், சென்னை-05, 1975.
- [6]. திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை, கௌரா பதிப்பகம், சென்னை - 17, 2016.
- [7]. தேவநேயப் பாவணர். ஞா, நாகரிகமும் பண்பாடும், கௌரா பதிப்பகம், சென்னை-17, 2017.
- [8]. நாமக்கள் கவிஞர், திருக்குறள், உலக ஆராய்ச்சி மையம், சென்னை- 14, முதற்பதிப்பு 1965.
- [9]. வரதராஜன். மு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்ற நூல், சென்னை, முதற்பதிப்பு
1972.